Ч. 62. Пятниця 1 цьвітня (19 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Справи балканьскі.

Як доносять з Відня, задумало правительство по великодній перерві розпочати нові переговори з сторонництвами в цїли утвореня великої парляментарної більшости на основі робочої проґрами. Як запевняють, найде правительство в тих змаганях певну піддержку з боку всїх роботячих сторонництв.

Християньскі суспільники яко найбільше сторонництво парляментарне настає на те, щоби найважнїйші засадничі політичні питаня, неполагоджені доси, були перед лїтом розвязані. До тих питань належить передовсїм фінансовий плян, а в звязи з ним поправа краєвих фінансів, а дальше питаня, які відносять ся до промислу і хліборобского господарства, а відтак обдуманє способів ощадности в державнім господарстві. До сего послїдного питаня відносить ся упрощенє і удешевленє зелїзничої управи. Вкінци до тих питань треба зачислити справу суспільного обезпеченя на старість і на случай немочи, питанє неперечно найбільшої досяглости.

На такій широкій проґрамі задумує правительство оперти свої змаганя до утвореня великої і сталої парляментарної більшости, а в тих змаганях християньскі суспільники, як видко з їх дневникарства, будуть правительство піддержувати.

Чи ті заходи правительства доведуть до успішного висліду, годі вже тепер сказати, однак коли би правительству повело ся справдї довести до користного висліду, то наведена проґрама виповнила би неперечно другу половину парляментарної каденциї, яку теперішня посольска палата має ще перед собою. Не можна однак прижмурювати очий на трудности і перепони, з якими правительство зустріне ся в тих змаганях, а до тих трудностий треба передовсїм зачислити справу урухомленя чеського сойму. Були недавно вісти, що з кінцем цьвітня має правительство знов розпочати проби в цїли урухомленя ческого сойму. Однак з нїмецко-вольнодумного табору, котрий ту справу держить в своїх руках, не роблять надії на можливість успішної сесиї ческого сойму, значить Нїмцї не хотять допустити до нїякої роботи в ческім соймі, а завести край над пропасть банкротства і тим способом зломити опір, Чехів. Великодні голоси дневникарскі з того табору заповідають, що найскорше хиба в осени можна би сподївати ся урухомленя ческого сойму, а в звязи з тим також утвореня парляментарної більшости.

Тимчасом відносини в державній радї так уложили ся, що можна сумнївати ся, чи правительство зможе з теперішною слабою і непевною більшостию полагодити найпильнїйші державні конечности. — Чехам ідуть на руку Словінцї в стирийскім соймі і як Нїмцї спинили всяку роботу в ческім соймі і доскулюють Чехам, так Словінцї спинили роботу в стирийскім соймі і дали ся в знаки Нїмцям. Задля того стирийскі Нїмцї починають нарікати на своїх товаришів нїмецких в Чехах і можливо, що між альпейскими а судетскими Нїмцями дійде до розлому. То улекшило би правительству справу з ческим соймом.

В Каніжи на Угорщинї член сторонництва людовців ґр. Зічі мав дати звіт з посольскої дїяльности. Відозва бурмістра, щоби повитати его сердечно, спонукала Юштівців і социялістів до устроєня великої демонстрациї. Жандарми удержували порядок. Коли ґр. Зічі прибув до Каніжи і їхав повозом в товаристві

---

30)

ПІРАТ.

З англійского — капітана Маррията.

(Дальше).

„Местник“ звернув з своєї дороги і був би знов віддалив ся від свого ворога на попередну просторонь, колиб той не був на ново ще більше змінив свого напряму від вітру.

Так їхали оба шунери, зміняючи кождої хвилї свій хід, аж доки не мусїли звинути бічні вітрила в горі і в долинї і не опинили ся в зовсїм відмінним положеню супротив себе. Службовий адміральский корабель стояв тепер з боку керми „Местника“, між тим як з початку був по лївій его сторонї. Але віддаленє між обома шунерами полишило ся все то саме, именно около півчетверта милї і военний корабель, що тепер знов змінив напрям, мусїв собі сказати, що жде его довга і тяжка праця, коли схоче здігнати „Местника“. Оба кораблї гнали тепер дуже скоро у вехіднім напрямі.

Може па пів години перед заходом сонця появив ся на овидї новий корабель, що плив просто на „Местника“, з котрого дуже добре можна було бачити, що то военна фреґата. Розбишаки на той вид налякали ся, бо імовірним було, що той корабель належав до анґлїйскої маринарки і они мусїли тодї приготовити ся на те, що він прилучить ся до погонї за ними. Новий корабель побачив сейчас оба шунери, розпустив всї вітрила і кождої чверть години зміняв свій напрям, аби удержати ся в тім самім положеню і віддаленю від обох шунерів. З службового корабля розпізнано також новий корабель яко фреґату і аби звернути его увагу на себе, велїв Темпльмор палити з великої гармати, хоч кулї єї не могли ще досягнути „Местника“.

— То погано — замітив Каін.

— За яку годину зовсїм стемніє — відповів Франціско — і лиш на тім полягає наша цїла надія.

Каін хвилю роздумував.

— Приладьте велику армату, хлопцї! Будемо відповідати на пальбу і вивісимо американьску фляґу. То па всякий спосіб змилить фреґату, а проче нехай зробить ніч.

Велика армата „Местника“ була в однїй хвили готова до стрілу.

— Я не велїв би стріляти в великої армати — замітив Франціско — то покаже нашу силу і перешкодить нашому плянови утечі. Коли противно будемо стріляти з малих бічних армат, то фреґата зміркує зараз, о скілько сильнїйші суть вистріли нашого неприятеля і скорше буде нас уважати за американьский корабель.

— Правда — відповів Каін — а що Америка тепер з цїлим сьвітом в згодї, то опа буде скорше уважати нашого противника за розбишаку. Закріпіте знов ту армату, а приладьте бічні. Також вивісїть ту фляґу і так єї уставте, аби єї краски були добре видні.

„Местник“ почав від часу до часу стріляти з бічних малих армат і лиш слабо доносив ся гук его вистрілів до фреґати, між тим як голос вистрілів службового корабля котив ся громом понад зеркало вод і голосно лунав на покладї фреґати.

Так було, коли сонце сховало ся за море і задля темноти можна було бачити кораблї лиш крізь нічні дальновиди.

— Що гадаєте тепер робити, капітане Каін? — спитав Франціско.

— Я рішив ся на сьміливий крок. Я іду просто до фреґати і буду держати ся єї боку, немов би я хотів схоронити ся під єї опіку, крім того скажу їй, що тамтой корабель то корабель розбишацкий і буду просити о поміч. Коли то удасть ся, то дуже легко вже буде утечи; місяць зійде аж коло першої години по півночи.

— То очивидно хитрий але й сьміливий крок; але що буде, коли ви наблизите ся до фреґати, а у неї збудить ся підозрінє против вас?

— Тодї утечу. Я мало журив би ся нею і єї арматами, колиб ми не мали по другій сторонї шунера.

В годину по заході сонця доплив „Местник“ до фреґати, направивши свій хід просто на неї. Шунер звивав поволи одно вітрило по другім, немов би мав мало людий на покладї і Каін приказавши своїм людям сховати ся, побіг на край корабля найблизший до фреґати, з котрої доніс ся в тій хвили поклик:

— Шунер, аго-й! Що то за шунер?

численних приятелів, повитала его товпа окликами: Проч з Зічім! Повіз задержала товпа, окружила і обкидала камінем і яйцями. Аж жандарми привернули порядок. На вічу, на котрім явило ся около 6000 участників, перебивано Зічі'ому безнастанно, так що до двох годин не міг дійти до слова. Побачивши, що там не зможе виголосити своєї промови, ґр. Зічі вийшов з салі разом зі своїми прихильниками і пішов до иншого льокалю, де докінчив своєї промови.

В Угорщині всюди приготовляють ся до виборів, котрі мають відбути ся з кінцем мая до половини червня, а нововибраний сойм мав би зібрати ся на сесию 22 червня.

З незвичайною сердечностию приймав у себе султан болгарского короля Фердинанда і его жену. Бувший ленник отоманьскої держави загостив до столиці колись зверхничої яко независимий нині монарх і як такий стрів ся на кождім кроці з приналежними ему почестями. Прибув король Фердинанд як сусїд до сусїда, а праса турецка і болгарска згідно підносять, що та гостина була ознакою мирних відношень. Порозуміне володарів, котрих держави межують о себе, повинно би справді користно вилинути на уклад балканьских відносин. Туреччина надто добре знає своє положенє, аби заколочувати конечну працю над своїм внутрішним скріпленем і султан не міг в своїх конференциях з королем Болгариї присьвятити нїякій иншій справі тілько уваги, кілько справі мирного сусїдского пожитя обох народів.

Ті здогади вповні потверджує виданий урядовий комунїкат, уложений імовірно на підставі порозуміня між турецким а болгарским міністром справ заграничних.

В тім комунїкатї сказано: „Гостина може мати лиш як найлїпші наслїдки під взглядом поглубленя приязних відносин турецко-болгарских. Стріча монархів і безпосередна виміна гадок між мужами державними обох держав довели до знаменитих вислїдів і скріпили інтересованих в пересьвідченю, що полїтика згоди і приязни приносить більші користи, особливо що она конечна зі взгляду на ґеоґрафічне положенє.

В Грециї нове положенє можна уважати імовірно тревалим, коли войскова лїґа зголосила вже своє розвязанє. Тим способом кризу в державі короля Юрия треба уважати покінченою. Вчера в палатї послів відчитав король Юрий своє письмо в справі скликаня народних зборів, аби перевести ревізию конституциї. Відчитанє письма відбуло ся супокійно. Коло парляменту був живий рух. Саля нарад і ґалєриї були переповнені. Тїло дипльоматичне явило ся в цїлости. Королеви зроблено овацию.

Новинки.

Львів, дня 31 марта 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан міністер скарбу іменував радників рахункових Вол. Керницкого і Пет. Глявера стар. радниками рахунковими в окрузї краєв. Дирекциї скарбу у Львові. — Пан Намістник переніс радників будівництва: Петра Шіндельского зі Станиславова до Сянока: Волод. Костєвича зі Станиславова до Львова: старших інжинїрів: Каз. Роговїньского з Сянока до Львова, Брон. Лесьняка з Ясла до Стрия: інжинїрів: Каз Сидоровича з Залїщик до Бохнї: Зигм. Ворошиньского з Бохнї до Залїщик: Ст. Гринюка з Тарнобжега до Львова: Кар. Гачевского з Санока до Станиславова.

— **Дрібні вісти.** В цїлій долїшній Австриї впав снїг і настала студїнь. Улицї Відня покрили ся грубою верствою снїгу. Так само впали снїги й в цїлій Баварии. В західній Галичинї впав місцями снїг по колїна глубокий. — Якийсь добродїй, котрий не хоче подати свого імени до публичної відомости, зложив оногди на цїли рідної школи (для Краєвого Союза шкільного) на книжочку „Днїстра“ ч. 6.800 квоту 2000 К.

— **Про подїю в Чорткові,** про котру ми вчера коротенько згадали, доносить Gaz. Lwowska: Вчерашні часописи донесли о прикрій подїї яка мала стати ся у великодну соботу підчас ресурекцийної процесиї. Після дотеперішних донесень урядових справа представляє ся коротко як слїдує: Один із сьвященників, що брали участь в процесиї, завізвав дві особи в цивільнім одіню, стоячі по правій сторонї костельної брами (як показало ся, офіцирів з полку драґонів), щоби здоймили капелюхи або уступили ся, при чім мав одного з них грутити. Потручений відповів на то чинним зневаженем сьвященика. Подїя та викликала серед зібраної товпи обуренє, однак не дала приводу до нїяких дальших ексцесів і не треба було взивати войска. Доходженя в сїй справі ведуть ся.

— **Нещаслива пригода,** котра закінчила ся смертию стала ся вчера по полудни на ул. Галицкій. Улицею переходив 40-лїтний Авраам Берґер, на котрого наїхав дорожкар Александер Ярмарскій. Берґер дістав ся під конї, котрі рівночасно поховзли ся і впавши придушили нещасливого собою так, що він в півгодини опісля помер.

— **Мануня Тарновска** уміла убирати ся і строїти ся. Два рази до року їздила до Берлина, щоби там купувати собі черевики і панчохи, а суми, які она видавала, навіть в Берлинї всїх дивували. У шевскої фірми Еміль Якобі замавляла звичайно двайцять пар черевиків нараз а до кождої пари черевиків мусїла мати відповідні панчохи з найтоншого шовку, котрі мусїли бути такої самої краски як і черевики. Тарновска вибирала завсїгди найдорожші і найелєґантнїйші і їй то зовсїм було байдуже, коли за пару панчіх мусїла заплатити 18 марок або весновна 22 К. Єї рахунки представляли для того завсїгди значні суми; але великого кредиту не мала, бо скоро набрала товарів, то не спішила ся довго заплатити. До єї вирафінованої елєґантної тоалєти належали також дві золоті підвязки ланцушкової роботи, котрі носила повисше кісток на ногах. Зрана коли встала, убирала ся що дня инакше, а до тої ранної тоалєти носила ще умисно для неї роблені виступцї або пантофлї що коштували яких 30—40 марок (36—48 К).

Але з часом вже й Васюкови зачало недоставати гроший. Мануня все ще строїла ся мов яка княгиня з царского роду, але дома у неї вже не відбували ся такі забави як давнїйше. До Тарновских почали налазити люди, що вже не належали до їх товариства. Бували скандали один за другим, київска аристократия зачала бокувати від них а Мануня попала в неславу. Многі родини не хотїли вже їх навіть приймати у себе.

Але Мануня хотїла бавити ся і бавила ся все ще весело і дальше, бо уміла придбати собі відповідне для себе товариство. Гостї, самі дуже елєґантні панове не виходили з єї дому а нераз навіть годї було знати як називали ся всї ті, що у неї забавляли ся. Паничі з села, що по батьках дістали в спадщинї великі маєтки, уважали собі за честь і славу їздити до Києва та шукати там зна-

---

— „Еліза“ з Бальтіморе, їде з Картаґени — відповів Каін, між тим як его „Местник“ навертав, аби плисти в однім напрямі з фреґатою. — Відтак додав: Тамтой корабель, що жене за нами, то пірат. Чи післати кого до вас на човнї?

— Нї, держіть ся нас!

— Добре, пане! — відповів Каін.

— Навернути корабель! — роздала ся команда на фреґатї і за хвилю змінив корабель свій хід, а за нею поплив „Местник“, держачи ся близько позаду.

Між тим службовий корабель наближав ся чим раз більше до обох других кораблїв. Але Едвард Темпльмор і его люди цїлком збаламутили ся, коли побачили їх рухи. То гадали, що тут лучило ся непорозуміне і корабель, за яким они гнали, не є розбишацкий; то знов здогадували ся, що залоґа розбишацкого корабля збунтувала ся і піддала ся фреґатї. Едвард плив з великою скоростию просто на них, аби пересьвідчити ся, як справдї річ має ся.

Капітан фреґати не спускав з ока підпливаючого до него корабля і був так само зачудований сьміливостию мнимого розбишаки, як і командант службового корабля сполученем фреґати з дїйстним піратом.

— Чейже той опришок не схоче нас нападати — сказав капітан до свого першого поручника.

— Не можна знати, пане капітане. Ви знаєте его. Як кажуть, має він на покладї триста людий — було би то тілько, кілько й у нас. Або може схоче попри нас переплисти, сипне на нас кулями з своїх армат і пожене з вітром.

— На кождий спосіб треба приготовити ся на его приняте — відповів капітан. Велїть приладити армати і покличте поготівлю на свої становища.

Службовий корабель надпливав скоро до фреґати з наміром, аби єї оплисти з заду, а відтак плисти з нею побіч.

— Він ще не звиває своїх вітрил, пане капітане — сказав перший поручник, коли шунер наблизив ся на яких кількадесять сяжень.

— І повно на нїм людий — додав підофіцир, що приглядав ся крізь дальновид шунерови.

— Випалїть раз до него — приказав капітан.

Загремів вистріл армати і коли дим розійшов ся, видко було, що куля поцїлила передну щоглу, розломила єї і кинула вітрило на поклад. Внаслїдок того ушкодженя шунер на якийсь час став неспосібний до дальшої дїяльности.

— Шунер — аго-й! Що то за шунер?

— Шунер Єго королївского Величества „Антрпрайс“.

— Пришлїть сейчас сюди лодку!

— Добре.

— Люди, на свої місця! Вітрила скоротити!

Звинено кілька долїшних вітрил фреґати і скорочено трохи великі вітрила горішні.

— Варта, де є другий шунер?

— Шунер, пане капітане? По противній сторонї фреґати! — відповів вартовий моряк, що так як впрочім всї на покладї надто був занятий надпливаючим мнимим розбишакою, як щоби мав ще уважати на рухи Американця. Моряк відповів тому капітанови на слїпо і аж відтак скочив на своє становище, аби поглянути за другим шунером. Але шунер щез. Каін іменно уважав пильно, що дїяло ся між обома воєнними кораблями і був на все приготований; колиж роздав ся вистріл, він завернув свій корабель і з розпущеними вітрилами пігнав в противну від обох сторону. Нічним дальновидом побачено его о якої пів милї від фреґати і аж тепер пізнано ся на підступі, але за пізно. Фреґата сейчас розпустила вітрила, відослала Едварда на его корабель, завернула і розпочала погоню. Але „Местник“ чим раз більше віддалював ся від неї і коли настав день, фреґата вже не могла его добачити.

Між тим Едвард Темпльмор, скоро лиш міг дальше плисти з своїм кораблем, пустив ся за фреґатою, в найбільшій степени обурений на поведенє фреґати і постановивши собі віддати ту справу під воєнний суд. Коло полудня фреґата завернулась і тепер цїла справа вияснила ся. Хоч всім було досадно, що погоня не удала ся, то одначе всім сподобала ся сьміливість і хитрий підступ розбишаки. — За два дни направлено розломлену передну щоглу на шунері і Едвард Темпльмор пустив ся дальше в погоню за „Местником“.

(Дальше буде).

комства з Мапунею, щоби опісля мали чим чванити ся перед такими самими як і они. Коротко сказавши Мапуня зачала жити авантурничим житєм і вже навіть не зважала чи котрийсь з еї знакомих панів богач чи ні, коби лиш їй сподобав ся і умів їй догодити.

А Васюк? Васюк позваляв жінці робити, що їй захотіло ся, бо й він сам був не лїпший: она бавила ся і гуляла на свою руку а він на свою. Они були лиш про людске око чоловік і жінка, а хоч навіть мешкали разом не сходили ся з собою; она спрошувала собі панів, а він спрошував дами — ба, коби то ще дами, а то першу лїпшу повійницю, що припала єму до вподоби.

В 1905 р. пізнала ся Тарновска в Києві з якимсь польским шляхтичем Боржевским. Коли Тарновскі виїхали були на село, заїздив туди Боржевский досить часто іменно же коли Тарновского не було дома. При одній такій нагоді в очах Тарновскої прострілив він собі руку на доказ, що любить Тарновску. Коли подужав, радив Тарновскому, щоби розвів ся з своєю жінкою а відтак і визвав его на двобій. Мапуня погодили їх обох а відтак всї трое поїхали до театру. По представленю поїхали на вечеру до реставрациї. Коли відтак по вечери Боржевский помагав Тарновскій сісти до карети, Тарновский стрілив в него з заду і зранив тяжко в голову. Зробив ся крик і збіговиско; зраненого відвезли до шпиталю а Тарновского до арешту. Єго однак випустили, бо не було обави, що втече, а Мапуня зі своїм милим, коли той трохи подужав виїхала до Криму.

— **Про загальні збори** філії „Сільского Господаря" в Коломиї доносять до „Руслана": Дня 25 марта с. р. відбули ся загальні збори філії товариства „Сільский Господар" в Коломиї при участи поверх 200 членів. О год. 10 рано відкрив збори п. Леон. Кузьма, бувший голова філії і покликав на предсідателя зборів о. Майковского, пароха з Княждвора, а на секретаря п. Петришина. Перший забрав слово Зах. Скварко і більше як в півторагодиннім викладі говорив про силу економічну і політичну, про інтензивне рільництво промислове а головно про орґанізацию хлїборобів — та горячими словами заохотив зібраних до вступленя в члени „Сільского Господаря", та до закладаня кружків рільничих по селах. Викладу вислухали зібрані з великою увагою та просили устами п. Миколи Горецкого, господаря з Печеніжина, щоб прибув вдруге в філії тов-а, але посол відказав ся задля браку часу а то внаслідок працї, яка єго жде в „Покутскім Союзї". Над сим рефератом розвинула ся широка дискусия, з якої виходило, що орґанізация селян є чим скорше потрібна, коли не хочемо пропасти з овиду сеї землї. По сім виголосив реферат п. Тома Фандарис, властитель посілостий і фабрикант вин овочевих. Пан референт в інтересний спосіб представив користи з меду, з пасіки, та говорив про причини упадку у нас пасічництва. Виклад закінчив п. Фандарис зазивом до взятя участи в курсї, який урядить сеї весни з своїй пасіці зовсім безкорисно. На курс сей зголосилось 26 участників. З огляду на пізну пору, бо було 1/2 3, відпав виклад п. Породка з садівництва, а участники установили речинець половину мая, в якім то часї мають зібрати ся в цїли вислуханя сего реферату, як також викладу о навозах, а тепер приступлено до звіту уступаючого виділу, який представили пп. Кузьма і Мостович. По уділеню абсолюториї, приступлено до вибору нового виділу, до якого увійшли о. Смеречинский, парох з Воскресінець і пп. Фандарис, Мостович, др. Здерковский і Породко, а на заступників пп. Кузьма і Примак. По зборах роздано 10 мішків по 25 кґ. штучних навозів, 100 щеп і насїня конюшини між членів, які заплатили вкладку на сей рік.

— **Катастрофа на зелїзници.** Вчера около год. пів до 3 наїхав поїзд експресовий на стациї Мільгайм в Німеччині на поїзд особовий, що курсує межи Дортмундом а Мецом, з такою силою, що розбив послїдні ваґони поїзду особового, при чім згинуло 20 осіб а 30 есть більше або менше тяжко покалїчених. Після послїдних вістий мало згинути підчас сеї катастрофи 10 вояків а 39 вояків і двох кондукторів есть зранених. Число тяжко ранених виносить 35. Всїх відвезено до Кольонії. Стан їх есть того рода, що лїкарі не роблять надії, щоби хто небудь з них перебув ніч. В поїздї експресовім було лиш 15 подорожних і нікому з них не стало ся нїчого; лиш одного кельнера з реставрацийного ваґона зранило. Переважна часть поранень походить з того, що особам, котрі сиділи на лавках, проводи до огріваня ваґонів так стиснули ноги понизше колїн, що їх розторощили. Причиною сеї катастрофи мало то стати ся, що поїзд експресовий приїхав за скоро на стацию, на котрій стояв поїзд особовий, переповнений переважно урльопниками. Коли сиґналізовано приїзд експреса, не було вже часу анї усунути поїзд особовий анї здержати перед стациєю поїзд експресовий. Впаслїдок того впав він з цілою силою на задні ваґони особового поїзду і перший з них розбив так, що всї подорожні в нїм згинули.

† **Померли:** О. Николай Лукавецкий, сьвященик ювилят з крилошаньскими відзнаками, парох в Жидачеві, упокоїв ся дня 23 с. м. по довгій а тяжкій недузі в 80 р. житя а 55 сьвященьства. — О. Іляріон Двулїт, парох в Монастирци, горожаньского деканата, упокоїв ся дня 29 с. м. в 42 р. житя а 20 р. сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 31 марта. „Fremdenblatt" обговорюючи комунікат о гостині болгарского короля в Константинополи підносить, що комунікат той містить в собі мену заяву, що як Туреччина так і Болгария суть далекі від зачіпних намірів. Всюди в Европі а особливо в Австро-Угорщині привернене щиро дружних відносин межи Туреччиною а Болгариєю уважає ся за певу запоруку *status quo* на Балканї, котрих держави бажають удержати і витають з великим вдоволенєм. Тому то візита болгарского короля в Константинополя стрічає ся всюди з дуже користною оцїнкою.

Будапешт 31 марта. Президент кабінету ґр. Кін-Гедерварі одержав від Цїсаря телєґраму з виразами сочувства з приводу катастрофи в Екеріго. Та й цїсар Вільгельм прислав Цїсареви Франц Йосифови вирази сочувства з приводу сеї катастрофи.

Париж 31 марта. В Нїм арештовано вчера вечером лїкаря др. Бранж (Brenges) під закидом, що убив свого шваґра астронома Шарльоа в Ніцци. В плащи др. Бранжа знайдено револьвер і картку синього паперу, такого, якого убийник ужив, коли виваблив Шарльоа з помешканя, удаючи, що наспіла телеґрама до него. Др. Бранж каже, що есть невинним і впав лиш жертвою помилки.

Солунь 31 марта. Ґенерал дивізиї Джевід-паша доносить, що у вілєтї Косово з причини численних ватаг Арнаутів небезпечність стає щораз більша. Купцї, властителі ґрунтів і посесори, боять ся брати ся до своєї роботи. Населенє в Іпеку не хоче платити податку зарібкового і на знак протесту замкнено базар. Правительство постановило взяти ся до острих заряджень.

Льондон 31 марта. До одної з тутешних часописий доносять з Петербурга: Проєкт в справі російскої оборони кравої установляє проґраму фльотову на 15 лїт і предвиджує утворенє точки опори для фльоти коло Кронштадту. Загальні видатки виносять 70 міліонів фунтів штерлїнґів. В сумі тій містять ся кошти будови 4 найбільших суден.

ПЕРЕПИСКА.

- **Вп. Ник. Ков. в Голоск.:** Пішліть спростоване до „Голоса Народа" на допись поміщену в тій часописи. Наші читателї не мають ні найменшого понятя, що тота ґазета написала а ми ні з сего ні з того маємо заводити суперечку з якоюсь ґазетою і морочити сваркою в особистих справах наших читателїв? „Пар. Часопись" не на то, щоби ширити сварку і колотнечу в народї та доводити до незгоди, а на то, щоби людий учити і врозумляти та піддержувати так мир і згоду в краю в нашім народі. — **К. К. в К.:** Давнїйше давали ми відповіди та інформациї на всїлякі питаня, але коли дійшло було до того, що нас без очевидної потреби засипувано питанями та посилано розвідувати, де, що і по чому можна купити, то ми перестали вести переписку та й Вам не будемо відповідати. Зробимо вам хиба ту вигоду, що передамо Вашу картку „Господарскій Часописи", нехай она Вам дасть відповідь, бо она завела у себа „Переписку зі всіми і для всїх". Ми не маємо охоти служити комусь за післанця, а відтак слухати ще докорів, що не поспішили ся, як то давнїйше бувало.

Курс львівский.

Дня 30-го марта 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	691·—	698·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565·—	574·—
Акциї фабр. Лициньского в Сяноку	450·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. премиов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
" " 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	96·—	—·—
" " 4% льос. в 56 лїт.	93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " $4^1/_2$%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 К.	93·80	94·50
" м. Львова 4% по 200 К.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·75	69·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	41·25	45·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	72·—	78·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	29·10	33·10
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	17·80	118·72
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Кряховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).